

AFGØRELSE
(Varmeforsyning)

energi
KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15
1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA	I/S Middelfart Fjernvarme	over
AFGØRELSE FRA	Energitilsynet af 2. januar 2002	
OM	Opkrævning af rumafgift	

15. juli 2003

J.nr.: 21-20

Eksp.nr.: 11985

DST

NÆVNETS	Nævnensformand, cand.jur. Jørgen Nørgaard
SAMMEN-	Direktør, cand.polyt. H. C. Mortensen
SÆTNING	Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen
I SAGEN	

Sagen er indbragt for Energiklagenævnet ved brev af 23. januar 2002 fra advokat Knud Larsen, Advodan, Middelfart på vegne af I/S Middelfart Fjernvarme. Der klages over Energitilsynets afgørelse af 2. januar 2002, hvor Energitilsynet fandt at en af I/S Middelfart Fjernvarme foretaget opkrævning på kr. 320.650 for rumafgift i forbindelse med en udvidelse af Lillebæltshallen på 12.826 m³ var urimelig i medfør af varmforsyningslovens § 21, stk. 4.

Energitilsynet har ved brev af 9. september 2002 fremsendt en redegørelse i sagen. Redegørelsen har været forelagt I/S Middelfart Fjernvarme og Lillebæltshallen.

Den påklagede afgørelse

Fra Energitilsynets afgørelse af 2. januar 2002 citeres:

"Lillebæltshallen har ved skrivelse af 9. november 2001 til Energitilsynet klaget over Middelfart Fjernvarmes opkrævning af rumafgift i forbindelse med Lillebæltshallens udvidelse/ombygning. Middelfart Fjernvarme har ved skrivelse, journaliseret 22. november 2001 i Energitilsynet, fremsendt en redegørelse i sagen. Lillebæltshallen har den 13. december 2001 fremsendt bemærkninger hertil.

Lillebæltshallen gør i skrivelsen af 9. november 2001 gældende, at Middelfart Fjernvarme ikke har haft særskilte omkostninger i forbindelse med den øgede leverance af varme som følge af udvidelsen af Lillebæltshallen. Lillebæltshallen finder endvidere, at der ikke er tale om en ny tilslutning, men alene om et yderligere forbrug. Lillebæltshallen spørger på den baggrund, om Middelfart [Fjernvarmes] opkrævning af rumafgift for udvidelsen af Lillebæltshallen er rimelig og korrekt.

Middelfart Fjernvarme anfører i skrivelsen journaliseret 22. november 2001, at der konkret foreligger en udvidelse af Lillebæltshallen, og at en udvidelse af en eksisterende forbruger beslaglægger lige så stor kapacitet i varmekædens produktionsapparat (varmecentraler, hovedledninger og pumpestationer) som en tilsvarende ny forbruger. Derfor skal der opkræves tilslutningsafgift (rumafgift) herfor.

15. juli 2003
J.nr.: 21-20
Eksp.nr.: 11985
DST

Side 2 af 11

Lillebæltshallen anfører i skrivelsen af 13. november 2001, at udvidelsen af hallen kan forsynes gennem eksisterende net. Ombygningen af pumpestationen er således ikke en konsekvens af udbygningen.

[.....]

Energitilsynet skal oplyse, at de enkelte varmforsyninger i deres tariferinger skal tilstræbe en såkaldt omkostningsægte tarifering, hvor faste omkostninger modsvares af faste betalinger og variable omkostninger af variable betalinger.

I den konkrete sag indebærer dette, at Lillebæltshallen ved betaling af rumafgift for udvidelsen af Lillebæltshallen alene skal dække den tilvækst i faste omkostninger for Middelfart Fjernvarme, der er en direkte følge heraf. Opkrævningen af fast, dvs. forbrugsuafhængig, betaling for udvidelsen af Lillebæltshallen må således ikke indeholde bidrag til dækning af faste omkostninger, som Lillebæltshallen allerede ved sit hidtidige forbrug dækker via den faste betaling.

Som sagen foreligger oplyst for Energitilsynet, vil det, såfremt Middelfart Fjernvarme opkræver fuld rumafgift for 12.826 m³, ikke forekomme usandsynligt, at Lillebæltshallen herved kommer til at betale ud over, hvad der er tilstrækkeligt for at dække de faste omkostninger, som hallen påfører Middelfart Fjernvarme ved sin tilstedeværelse og egenskab af forbruger. Dette vil umiddelbart forekomme urimeligt, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4.

Energitilsynet skal endvidere oplyse, at Gas- og Varmeprisudvalget tidligere konkret har fundet, at det ikke var urimeligt, dersom rumafgiften for idrætshaller, skoler m.v. blev reduceret eksempelvis med 50 % for at skabe en bedre overensstemmelse mellem betaling og de omkostninger, som hallen påfører Middelfart Fjernvarme ved sin tilstedeværelse og egenskab af forbruger.

Samlet set må Energitilsynet derfor finde, at den faste betaling for udvidelsen af Lillebæltshallen enten reduceres, eksempelvis til 50 % eller helt udelades, hvis det kan sandsynliggøres, at Lillebæltshallen ikke påfører Middelfart Fjernvarme yderligere faste omkostninger.
[.....]"

15. juli 2003
J.nr.: 21-20
Eksp.nr.: 11985
DST

Klagen

Side 3 af 11

Ved brev af 23. januar 2002 fra advokat Knud Larsen, Advodan, Middelfart blev indgivet en foreløbig klage. Klagen blev ved brev af 18. juni 2002 fra advokat Anne Vilslev Petersen, Advodan, Middelfart uddybet. Fra brevet af 18. juni 2002 citeres følgende:

"På vegne af I/S Middelfart Fjernvarme nedlægges påstand om, at den af Energitilsynets trufne afgørelse omgøres/ændres derhen, at den af I/S Middelfart Fjernvarme foretagne opkrævning stor kr. 320.650,- kendes berettiget.

Til støtte for påstanden bemærkes, at Den selvejende Institution Lillebæltshallen i 2001 har udvidet faciliteterne med yderligere 1 hal og dertil hørende omklædningsrum, depot m.v., med i alt 1.800 m², svarende til 12.826 m³.

Ifølge tarifbladet for I/S Middelfart Fjernvarme for 2001, som er vedtaget af fjernvarmeselskabets bestyrelse og anmeldt til Energitilsynet (bilag 1), skal der ved udvidelse foretaget af en eksisterende forbruger, betales en rumafgift på kr. 20,- pr. m³.

[.....]

Begrundelsen for, at opkræve tilslutningsafgift i en situation som den omhandlende er, at en udvidelse af en eksisterende forbruger beslaglægger lige så stor kapacitet i varmekædens produktionsapparat, som en tilsvarende ny forbruger. I/S Middelfart Fjernvarme har praktiseret opkrævningen af tilslutningsafgift på tilsvarende måde overfor øvrige forbrugere gennem de sidste 25 år, uden at dette har givet anledning til klager.

Det kan oplyses, at I/S Middelfart Fjernvarme, som en direkte konsekvens af udvidelsen af Lillebæltshallen, har foretaget en større ombygning af den eksisterende netpumpestation på Østre Houvej. Ombygningsomkostningerne udgjorde kr. 106.250,- incl. moms, jfr. skrivelse af 7. maj 2001 og 13. marts 2002 fra det rådgivende ingeniørfirma Bruun og Sørensen Energiteknik A/S (bilag 2 og 3).

Det bemærkes endvidere, at flere af værkets hovedledninger mod området er hårdt belastet, jfr. tegning af 11. oktober 2001 (bilag 4). Fjernvarmeværkets kapacitet i dette område er således fuldt udnyttet. I den forbindelse kan oplyses, at I/S Middelfart Fjernvarme siden 1997 har investeret i udvidelsen af ledningskapacitet i Østre Houvej og Færøvej, for at sikre en tilstrækkelig kapacitet til forsyning af den forventede endelige udbygning. Uden disse investeringer havde det ikke været muligt, at forsyne Lillebæltshallen med fjernvarme i forbindelse med udvidelsen af hallens faciliteter. Såfremt området udbygges er det således nødvendigt, at foretage en investering i ledningsudvidelser, hvilke udgifter skønsmæssigt anslås til 1.0076.750,- kr. incl. moms, jfr. skrivelse af 13. marts 2002 fra Bruun og Sørensen Energiteknik A/S (bilag 3).

Endvidere vedlægges årsregnskabet for 2001 fra I/S Middelfart Fjernvarme (bilag 5). Som det fremgår balancerer indtægterne og udgifterne, og der opspares således ikke et overskud. Det gøres følgelig gældende, at prisfastsættelsen af såvel faste som de variable tariffer rent faktisk afspejler omkostningerne ved en given energileverance.

Desuden bemærkes, at opkrævningen af yderligere tilslutningsafgift i en situation, som den omhandlede, er helt sædvanlig, hvorved henvises til DFF's vejledning udsendt oktober 2001 pkt. 4 (bilag 6). Begrundelsen herfor er bl.a., at fjernvarmeværkers investeringer foregår etapevis og ikke nødvendigvis i samme takt, som forbrugerne tilslutter sig, men har fjernvarmeværket, som tilfældet er med hensyn til I/S Middelfart Fjernvarme, en prispolitik, som over en årrække svarer til de faktisk afholdte omkostninger, må opkrævningen også af det yderligere tilslutningsbidrag anses for rimelig.

Det gøres således gældende, at den opkrævede tilslutningsafgift på kr. 320.650,- ikke går udover, hvad der medgår til at dække de omkostninger, som udvidelsen af Lillebæltshallen påfører I/S

15. juli 2003

J.nr.: 21-20

Eksp.nr.: 11985

DST

Side 4 af 11

Middelfart Fjernvarme i sin egenskab af forbruger, og at opkrævningen således er rimelig, jfr. Varmeforsyningslovens § 21, stk. 4."

Fra brev af 7. maj 2001 fra Bruun & Sørensen Energiteknik A/S til Middelfart Fjernvarme medfølgende som bilag nr. 2 til klagen af 18. juni 2002 fra advokat Anne Vilslev Petersen citeres:

"Med henvisning til Deres forespørgsel har vi undersøgt konsekvensen ved fjernvarmeforsyning af Lillebæltshallen.

Undersøgelsen er foretaget på grundlag af tidligere netberegning og oplysning om udvidelse af hallens tilslutningsværdi med 150 kW.

I forbindelse med tidligere netberegning har vi fra Lillebæltshallen varmemåler indhentet spidslastmåling og på grundlag heraf, har vi beregnet en samtidighed på tilslutningsværdien på 72 %.

Vor ingangværende revision af netmodellen er strækningen i Færøvej fra Østre Hougevej til efter afgrening til gymnasiet regnet opdimensioneret.

Med de angivne forudsætninger viser undersøgelsen, at hallen kan forsynes gennem det eksisterende net, men som følge af at flere ledninger er hårdt belastet, bliver trykkene i området efter pumpen i Østre Hougevej for høje. Da der er rigelig vanddækning i området, anbefales det derfor, at pumpen flyttes over på returledningen, således at den pumper hjem mod centralen. Det skal ligeledes kontrolleres, at pumpen fortsat har tilstrækkelig kapacitet. [...]"

I brev af 13. marts 2002 fra Bruun & Sørensen Energiteknik A/S til Middelfart Fjernvarme medfølgende som bilag 3 til klagen af 19. juni 2002 fra advokat Anne Vilslev Petersen opgøres omkostningerne til ombygningen af pumpestationen på Østre Hougevej til kr. 106.250,-. Det fremgår videre af brevet, at fjernvarmeverkets ledninger mod området er hårdt belastet og at det ikke længere er muligt at foretage væsentlige udvidelser i området uden investering i større kapacitet. Bruun & Rasmussen Energiteknik A/S opgør herefter i brevet skønsmæssigt disse investeringer til kr. 1.076.750,-. Fra brevet citeres endvidere følgende:

"Siden 1997 er der investeret i udvidelse af ledningskapaciteten i Østre Hougevej og Færøvej for at sikre en tilstrækkelig kapacitet til forsyning af den forventede endelige udbygning.

15. juli 2003

J.nr.: 21-20

Eksp.nr.: 11985

DST

Side 5 af 11

Uden disse investeringer ville det ligeledes ikke have været muligt at forsyne Lillebæltshallen.

Varmeværket foretager løbende en vurdering af kommunens udbygningsplaner og planlægger ledningsnettet på langt sigt med henblik på at sikre tilstrækkelig forsyningskapacitet. Det er desværre ikke muligt at bygge lag på ledningerne efterhånden, som behovet opstår. Derfor er det relevant, at nye forbrugere (her en udvidelse af eksisterende tilslutning) også deltager i allerede afholdte investeringer.

[.....]"

Bemærkninger til klagen

Fra brev af 26. oktober 2002 fra Lillebæltshallen v/ formand Bertil Vad Christensen til Energiklagenævnet citeres følgende:

"[.....]

Middelfart Fjernvarme begrundet opkrævningen af rumafgiften med, "at en udvidelse af eksisterende forbruger beslaglægger lige så stor kapacitet i varmemærkets produktionsapparat, som en tilsvarende ny forbruger".

Dette er ikke korrekt - i alt fald ikke i vores tilfælde - idet vi nu efter det første års forbrug jfr. vedlagte aflæsningsblad for forbrug af fjernvarme for år 2000, 2001 og 2002, kan påvise, at der kun har været et ringe merforbrug efter udvidelsen.

Varmetilslutningen for haludvidelsen blev foretaget ca. 1. oktober 2001. Årsagen til det store udsving i forbruget i månederne oktober, november og december 2001 skyldes ekstraordinær brug i forbindelse med udtørring af bygningen, samt indkøringsproblemer af nyt og gammelt ventilationsanlæg.

Forbruget fra januar til oktober 2002, hvor driften har været normal, viser her, at der alene har været et ringe merforbrug.

Årsagen til det relativt ringe merforbrug er den, at tilbygningen er langt bedre isoleret end den gamle del, samt at en del af den gamle bygningsmasse er blevet indkapslet i den nye tilbygning.

Bemærkningen om at man har anvendt samme opkrævningsprocedure i 25 år anses som en ganske usaglig begrundelse for fortsat at kunne foretage ublu opkrævning af rumafgift.

Til påstanden om, at udvidelsen af Lillebæltshallen var den direkte årsag til, at Middelfart Fjernvarme har måttet foretage ombygning af netstationen på Østre Hougvej skal vi på ny afvise dette, idet vi henviser til skrivelse dateret 7/5-01 fra rådgivende ingeni-

15. juli 2003

J.nr.: 21-20

Eksp.nr.: 11985

DST

Side 6 af 11

ør Bruun og Sørensen, hvor det fremgår - "at udvidelsen af hallen kan forsynes gennem det eksisterende net".

At man har benyttet lejligheden til at ændre pumpen på Østre Hougvej - "idet flere ledninger er hårdt belastet" - tilsiger efter vor opfattelse ikke, at udgifterne skal tilskrives vores udvidelse. Der er jfr. skrivelsen alene tale om en anbefaling og ikke noget krav for at kunne forsyne Lillebæltshallen.

Til bilag 3 i Advodans redegørelse skal vi ikke undlade at bemærke, at der her er tale om bestilt arbejde til brug for klagen - altså efterrationalisering.

[.....]

Som afslutning skal det bemærkes, at vi ikke finder det sandsynliggjort, at Lillebæltshallen med udvidelsen har påført Middelfart Fjernvarme yderligere faste omkostninger, hvorfor vores primære påstand må være, at Middelfart Fjernvarme pålægges at betale det opkrævede beløb kr. 320.650 + påløbne renter.

Subsidær påstand: At Lillebæltshallen, såfremt det findes sandsynliggjort, at hallen har påført Middelfart Fjernvarme direkte yderligere omkostninger, alene pålægges at betale ombygningen af pumpestationen på Østre Hougvej [.....]."

Lillebæltshallen v/ formand Bertil Vad Christensen oplyste endvidere i brevet af 26. oktober 2002 at rumarealet af hallens gamle del var ca. 32.000 m³ og at tilbygningen var 12.826 m³.

Energitilsynets redegørelse

Fra Energitilsynets redegørelse af 9. september 2002 citeres følgende:

"[.....]

Energitilsynets væsentligste klagepunkt er Middelfart Fjernvarmes anvendelse af m³-kriteriet ved fastlæggelse af investeringsbidraget for ekstrem bebyggelse, aktuelt en idrætshal. Det er ikke givet, at der er en sammenhæng mellem ekstremt rumfang og størrelsen af den omkostning, som forsyningen påføres ved en tilslutning af en yderligere hal. Energitilsynet må gå ud fra, at omkostningerne ved selve fjernvarmeinstallationen i realiteten er stort set uafhængig af hallens rumfang. En anvendelse af m³-kriteriet, som den er beskrevet i Middelfart Fjernvarmes tarifblad, kan således, efter Energitilsynets vurdering, give anledning til et for højt og ikke omkostningsbaseret investeringsbidrag.

15. juli 2003

J.nr.: 21-20

Eksp.nr.: 11985

DST

Side 7 af 11

Energitilsynet bestrider ikke, at Middelfart Fjernvarme har haft omkostninger til forberedelse af fjernvarmeinstallationen til udvidelsen af Lillebæltshallen, men Energitilsynet må finde det urimeligt, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4, dersom Middelfart Fjernvarme beregner investeringsbidrag overfor Lillebæltshallen ved hjælp af en parameter, nemlig m³, der kan have urimelige virkninger for ekstreme bygninger.

Til Middelfart Fjernvarmes udsagn om, at der i regnskabsåret er balance mellem udgifter og indtægter, og at dette kan tages som udtryk for, at prisfastsættelsen afspejler omkostningerne ved en given energileverance, skal Energitilsynet anføre, at dette er en forkert fortolkning af begrebet omkostningsægte tarifiering. En balance mellem udgifter og indtægter forudsætter ingenlunde en anvendelse af en omkostningsægte tarifiering.

15. juli 2003
J.nr.: 21-20
Eksp.nr.: 11985
DST

Side 8 af 11

Energitilsynet bestrider ikke det af Middelfart Fjernvarme oplyste om, der kan være behov for at opkræve investeringsbidrag i flere omgange. Dette forudsætter imidlertid, at det kriterium, der benyttes ved beregning af det område, der skal afgiftsbelægges, ikke har virkninger, der kan forekomme urimelige, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4.

[.....]

Energitilsynet har i den konkrete sag foretaget en rimeligheds-vurdering af Middelfart Fjernvarmes anvendelse af m³-kriteriet ved fastlæggelse af investeringsbidrag for udvidelsen af Lillebæltshallen. Energitilsynet har fundet, at det ikke forekommer sandsynligt, at der ved udmålingen af størrelsen af investeringsbidrag er taget hensyn til den ekstreme karakter af Lillebæltshallen. Gas- og Varmeprisudvalget har tidligere fundet, at det ikke var urimeligt, dersom den faste afgift pr. m³ for idrætshaller, skoler m.v. blev reduceret eksempelvis med 50 % sammenholdt med forbrugers forholdsmæssige andel af de omkostninger, der er forbundet med at forsyne den pågældende ejendom.

[.....]"

Bemærkninger til Energitilsynets redegørelse

Fra brev af 13. november 2002 fra advokat Anne Vilslev Petersen citeres følgende:

"[.....]

Til yderligere støtte for det anførte gør I/S Middelfart Fjernvarme gældende, at tilslutningsbetalingen ved udvidelsen af Lillebæltshallen er sket efter samme principper, som er beskrevet i

DFFs vejledning om tariffer, dog med den ændring, at der tariferes efter antal m³-rum i stedet for antal m³-areal. Herunder bemærkes, at der i DFFs vejledning om tariffer er angivet en standardpris på kr. 100,00 pr. m², hvilket Gas- og Varmeprisudvalget i 1997 accepterede som en rimelig størrelse på investeringsbidraget. I/S Middelfart Fjernvarme beregner et investeringsbidrag på kr. 20,00 pr. m³ rum, hvilket i forhold til den accepterede pris på kr. 100,00 pr. m² areal svarer til en gennemsnitlig rumhøjde på 5 m. Den af I/S Middelfart Fjernvarme opkrævede tilslutningsafgift svarer således til det niveau, som Gas- og Varmeprisudvalget tidligere har fundet rimeligt.

Som begrundelse for at nedsætte investeringsbidraget med 50 % har Energitilsynet henvist til en afgørelse af 29. Juni 1993 vedrørende Ejby Hallerne. Det bemærkes, at denne afgørelse ikke omhandlede betaling af tilslutningsafgift, men de faste årlige betalinger og derfor ikke kan anvendes til støtte for Energitilsynets standpunkt.

Endvidere bemærkes, at Energitilsynet ikke har anført, hvilken størrelse investeringsbidraget konkret skal have. Herunder bemærkes, at investeringsbidraget grundlæggende skal dække fjernvarmeværkets omkostninger ved etablering af kapacitet. Kapaciteten til et givet område er baseret på fjernvarmeværkets forventning om udbygning i området, og omkostningerne til udbygningen kan normalt ikke dækkes ved de investeringsbidrag, der er aktuelle ved anlæggets etablering. Der sker herefter en løbende tilslutning, indtil området er udbygget. Betaling af investeringsbidraget sker løbende i takt med at forbrugerne kobler sig på anlægget, indtil den fulde kapacitet er opbrugt og området udbygget.

Det kan således ikke forventes, at der er balance mellem investeringsbidraget for forbrugeren og fjernvarmeværkets omkostninger ved etablering af ny kapacitet ved en konkret tilslutning. I den forbindelse bemærkes, at I/S Middelfart Fjernvarme ved beregningen af tilslutningsafgiften har taget hensyn til det gennemsnitlige investeringsbidrag, hvilket Energitilsynet helt har set bort fra i nærværende sag.

[.....]"

15. juli 2003

J.nr.: 21-20

Eksp.nr.: 11985

DST

Side 9 af 11

§ 21, stk. 4 i varmforsyningsloven (lovbekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000) har følgende ordlyd:

”§ 21. ...

...

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.”

15. juli 2003

J.nr.: 21-20

Eksp.nr.: 11985

DST

Af tarifbladet for I/S Middelfart Fjernvarme gældende fra 1. september 2001 fremgår bl.a. følgende:

”[.....]

Rumafgiften udgør:

De første 300 m3 rum kr. 0,00

De resterende m3 rum kr. 20,00 pr. m3

[.....]”

Side 10 af 11

Energiklagenævnets bemærkninger

Det fremgår af sagen at rumafgiften pr. m3 på kr. 20,00 som angivet i tarifbladet for I/S Middelfart Fjernvarme er anmeldt til Energitilsynet og er i overensstemmelse med DFF's vejledninger. Energiklagenævnet har ikke generelle bemærkninger hertil. Det kan heller ikke give Energiklagenævnet anledning til bemærkninger at rumafgiften også kan afkræves eksisterende forbrugere i forbindelse med udvidelser.

Opkrævningen af rumafgift må som anført af Energitilsynet imidlertid ikke ske på en måde, der forekommer urimelig for forbrugeren, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4. Energiklagenævnets efterprøvelse af Energitilsynets afgørelse beror herefter på om opkrævningen af rumafgiften i forbindelse med udvidelsen af Lillebæltshallen – som antaget af tilsynet – er urimelig i forhold til Lillebæltshallen.

Om der i denne sag foreligger urimelighed i varmforsyningslovens forstand med hensyn til størrelsen af den opkrævede rumafgift må efter nævnets opfattelse bero på om den anvendte tarifiering er udtryk for en omkostningsægte tarifiering i forhold til Lillebæltshallens udvidelse – dvs. om rumafgiften i den foreliggende sag er udtryk for den tilvækst i faste omkostninger, der er en direkte følge af udvidelsen af Lillebæltshallen.

Energiklagenævnet kan tiltræde Energitilsynets vurdering af at det i tilfælde af ekstrem bebyggelse – som i det foreliggende tilfælde en idrætshal – ikke er givet at der består en sammenhæng mellem rumfanget og de omkostninger en forsyning påføres herved, hvorfor en anvendelse udelukkende af en m³-parameter uden hensyntagen til den ekstreme bygningsgrad ved beregningen af rumafgiften kan resultere i et for højt og ikke omkostningsbaseret investeringsbidrag.

I lighed med Energitilsynet bestrider Energiklagenævnet ikke, at I/S Middelfart Fjernvarme har haft direkte omkostninger i forbindelse med fjernvarmeinstallationen ved udvidelse af Lillebæltshallen som skal opkræves gennem rumafgiften. Nævnet finder det dog ikke ud fra sagens akter dokumenteret at disse direkte omkostninger udgør et sådant omfang svarende til størrelsen af den opkrævede rumafgift.

15. juli 2003

J.nr.: 21-20

Eksp.nr.: 11985

DST

Side 11 af 11

Nævnet må på denne baggrund tiltræde Energitilsynets vurdering af at den faste betaling for udvidelsen af Lillebæltshallen med henvisning til varmforsyningslovens § 21, stk. 4 bør reduceres. Tilsynet forudsættes herved at optage forhandlinger med parterne om, at den faste betaling reduceres til 50 % eller mindre, og – hvis disse forhandlinger ikke fører til et resultat – at foretage en konkret vurdering af den faste betalings størrelse.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 2. januar 2002 stadfæstes med den tilføjelse at tilsynet herved forudsættes at optage forhandlinger med parterne om, at den faste betaling reduceres til 50 % eller mindre, og – hvis disse forhandlinger ikke fører til et resultat – at foretage en konkret vurdering af den faste betalings størrelse.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 26 i varmforsyningsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 med senere ændringer.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

P. N. V.

Jørgen Nørgaard
Nævnensformand

Dennis Sørensen
Fuldmægtig

15. juli 2003

J.nr.: 21-20

Eksp.nr.: 11985

DST

Side 12 af 11